

SATURN
ENTERTAINMENT

Farba citov

(The Help)

4 nominácie na Oscara vrátane nominácie na najlepší film!

**Jedno z najväčších filmových prekvapení roka 2011.
Oscarový kandidát, nakrútený podľa knižného bestselleru.**

**V kinách od 9. februára 2011
www.saturn.sk**

uvádza
americký film
spoločnosti DreamWorks Pictures

RéžiaTATE TAYLOR
Scenár Podľa scenára knihy KATHRYN STOCKETTOVEJ napísal TATE TAYLOR
Kamera STEPHEN GOLDBLATT
Hudba THOMAS NEWMAN
Strih HUGHES WINBORNE
Producenti MICHAEL BARNATHAN, BRUNSON GREEN, CHRIS COLUMBUS

HRAJÚ:

Eugénia „Skeeter“ Phelanová..... EMMA STONOVÁ
Aibileen Clarková..... VIOLA DAVISOVÁ
Hilly Holbrooková BRYCE DALLAS HOWARDOVÁ
Minnie Jacksonová OCTAVIA SPENCEROVÁ
Missus Waltersová SISSY SPACEKOVÁ

© 2011

Saturn Entertainment vás pozýva na stretnutie s tromi výnimočnými ženami, ktoré sa vzopreli nepísaným spoločenským pravidlám.

Nominácie na Oscara:

Najlepší film

Najlepšia herečka v hlavnej úlohe – Viola Davis

Najlepšia herečka vo vedľajšej úlohe – Octavia Spencer

Najlepšia herečka vo vedľajšej úlohe – Jessica Chastain

O filme

Debutový román **Kathryn Stockettovej Farba citov**, ktorý minulý rok vyšiel aj v slovenskom preklade, je kritikou oceňovaný veľkolepý nástup na literárnu scénu. Dlhé týždne sa udržal na prvej priečke prestížneho rebríčka bestsellerov **New York Times** a podobne si počínala i jeho filmová verzia. Na prvej priečke sa v severoamerických kinách udržala 3 týždne, čo sa v roku 2011 nepodarilo žiadnemu filmu, dokonca ani trhákom s veľkými rozpočtami a kvantom špeciálnych efektov.

Príbeh filmu sa odohráva v mestečku Jackson, v americkom Mississippi v šesťdesiatych rokoch minulého storočia a zachytáva vzťahy medzi tromi výnimočnými, no rozdielnymi ženami. Odvážne trio sa v ťažkých dobách púšťa do náročného projektu, ktorý by mal prelomiť všetky dobové spoločenské pravidlá, ale zároveň ich aj ohrozuje, pretože okolie na niečo také nie je pripravené.

Eugénia „Skeeter“ Phelanová (**Emma Stonová**) práve ukončila štúdium na Mississippskej univerzite a chcela by sa živiť písaním. Na rozdiel od dievčat, s ktorými v Jacksone vyrastala, Eugénia má záujem o kariéru, a preto je stotožnená s tým, že manželstvo a deti odkladá na neurčito. To privádza do rozpakov nielen jej rodičov, ale aj už vydaté rovesníčky. Keď však dostane len rubriku o domácich prácach v lokálnych novinách, pomocnú ruku jej podáva Aibileen, slúžka jej najlepšej kamarátky. Eugénia sa následne púšťa do projektu, ktorý odhaľuje dojímavé príbehy ľudí pracujúcich celý život pre cudzie rodiny.

Aibileen Clarková (**Viola Davisová**) sa starala o domácnosti bielych v Jacksone celý život. Vychovala sedemnásť detí svojich zamestnávateľov a jedného vlastného syna, ktorý však tragicky zomrel pri nehode. Smútku zo straty jediného dieťaťa čelí vďaka viere a najlepšej priateľke Minny (**Octavia Spencerová**). Aibileen s odvahou a dôstojnosťou plní svoje povinnosti ako slúžka rodiny Leefoltovcov, stará sa hlavne o ich malú dcérku Mae Mobley. Keď do jej života vstúpi Eugénia, Aibileen sa jej postupne otvorí a po prvýkrát niekomu porozpráva svoj životný príbeh. A to aj napriek tomu, že takáto zdanlivo jednoduchá vec ju môže ohroziť.

Otvorená Minny Jacksonová je 33-ročná chyžná, ktorá ma reputáciu najlepšej kuchárky v Mississippi. Pracuje pre Hilly Holbrookovú (**Bryce Dallas Howardová**), ale po tom, ako prejaví vzdor, dostane výpoveď a cestuje na predmestie Jacksonu, kde ju zamestná osamelá Celia Footová (**Jessica Chastain**).

Pozoruhodné sesterstvo vyplýva z nepravdepodobného spojenectva oživeného odvahou zmeniť hranice, ktoré tieto ženy definujú. Aj keď to znamená nechať celé mesto čeliť tomu, že časy sa menia.

Hlboko ľudský film je presvetlený humorom, nádejou a srdcom, je to nadčasový a univerzálny príbeh o schopnosti vytvoriť zmenu. Film je inšpiratívny, má zábavné, odvážne postavy, ktoré pri hľadaní vlastného hlasu triumfujú a stávajú sa hrdinkami svojich životov. Zároveň je pestrou prehlídkou osvedčených, ale aj mladých a sľubných hereckých tvárí, Emmu Stonovú a Bryce Dallas Howardovú dopĺňajú slávna divadelná herečka Viola Davisová a oscarová **Sissy Spaceková**.

Zo stránok knihy na filmové plátno

Tak ako je priateľstvo nesmierne dôležité v príbehu Farby citov, podstatné bolo aj pri tom, aby sa film stal realitou. Režisér a scenárista Tate Taylor spolu s autorkou knihy Kathryn Stockettovou vyrastal v mestečku Jackson v sedemdesiatych rokoch minulého storočia.

Debutujúca spisovateľka strávila prácou na knihe celých päť rokov, písať začala po smutne preslávenom 11. septembri 2001, a po jej dokončení nasledovalo viac než šesťdesiat odmietnutí rôznych literárnych agentov. Keď sa Stockettová už vzdávala nádeje na vydanie knihy, dala ju ešte prečítať Taylorovi.

„Začal som čítať rukopis a úplne ma to dostalo. Dojala ma pravdivosť príbehu o týchto ohromných ženách, ktoré sa spojili a v roku 1963 dokázali v Mississippi doceliť zmenu. Zavolať som Kathryn a povedal som jej, ‘toto je skvelé, nemôžeš sa vzdať... toto bude určite publikované. A ak nie, spravím z toho film’,“ spomína Taylor.

Autenticita príbehu v ňom rezonovala už od prvej stránky rukopisu. *„Toto bolo naše detstvo. Kathryn a ja sme boli vychovaní presne tak, ako postavy v knihe. Vyrastali sme síce v sedemdesiatych rokoch, ale naše mamy boli slobodné matky, ktoré museli pracovať. A presne tak, ako ženy v príbehu, potrebovali pomôcť s deťmi. Kathryn a ja radi spomíname na ženy, ktoré nás vychovali ako spolumatky.“*

Taylor svoj sľub autorke knihy splnil a posunul projekt do ďalšej fázy tým, že rukopis poslal svojmu známemu, producentovi Brunsonovi Greenovi.

„Bol som v New Yorku a Tate mi vraví, ‘Pošlem ti knihu, musíš si ju hneď prečítať. Chceme podľa nej natočiť film.’ Prečítal som si to počas letu domov a ešte na palube lietadla som sa rozplakal. Pripomenulo mi to chyžnú mojej babky, Mary a ich skvostné dlhoročné priateľstvo,“ hovorí Green.

So Stockettovej požehnaním a Greenovou pomocou si zaobstarali filmové práva a Taylor začal pracovať na prepise knihy do scenára.

„Tieto ženy by neboli v tej dobe spojenci pre rasové a triedne rozdiely,“ hovorí Taylor. *„Je totiž jednoduché byť ticho. Myslíte si, že nebudete mať nič z toho, ak prehovoríte, alebo ste jednoducho leniví a chcete zachovať súčasný stav. No myslím si, že táto kniha ukazuje ľuďom, a dúfam, že film tiež, že aj malá vec dokáže priniesť zmenu.“*

Pred Taylorom stála výzva, ako byť verný duchu predlohy a vtesnať ju do dvojhodinového filmu. *„Technický problém pre mňa bolo dostať prvých dvesto strán románu do 20-25 minút scenára. No poznal som materiál, knihu som čítal veľa krát a mohol som podčiarknuť veci, ktoré som v nej skutočne zbožňoval. Keď som už začal písať, odrazu to plynulo samé. Kitty (Kathryn Stockettová) a ja máme*

rovnaký zmysel pre humor a podobne rozprávame aj príbehy. Bola dostatočne šľachetná, aby ma nechala napísať to podľa nej.“

O rok neskôr, v roku 2009, vyšla kniha Farba citov vo vydavateľstve Penguin Books. Podporovaná ohlasmi čitateľov zakotvila v rebríčku bestsellerov New York Times na celkovo 103 týždňov, z toho strávila jeden a pol mesiaca na prvom mieste. Ako znamenie vyznie fakt, že trio priateľov Stockettová, Taylor a Brunson v rámci knižného turné cestovalo na podpisovú akciu z Jacksonu do Alabamy, keď spisovateľke zavolať jej vydavateľ - kniha sa práve vtedy dostala do spomínaného rebríčka. A o rok neskôr sa príbeh z minulosti Jacksonu začal skutočne nakrúcať.

Taylor a Green sa hneď pustili do aktívneho hľadania skúseného producenta, ktorý by im pomohol s prácou na filme. Keďže ich skúsenosti pochádzali prevažne z nezávislého filmu, rozhodli sa nájsť niekoho, kto by mal za sebou veľké štúdio. *„Začali sme s detskými krôčikmi pri vývoji scenára a hľadaní správnych obchodných partnerov. Potrebovali sme skutočne niekoho, kto toho má za sebou veľa a urobil veľké filmy ako napríklad Harry Potter a ten niekto bol Chris Columbus,“* vysvetľuje Taylor. Preto slávneho režiséra a producenta, s ktorým sa už nejakú dobu osobne pozná, požiadal, aby si prečítal Farbu citov.

„Kniha bola fenomenálna,“ hovorí Columbus. *„Je tak komplexná a spoločensky dôležitá pre našu dobu.“* Podobne ho nadchol aj pripravovaný scenár a Taylorova vízia filmu. *„Tate je jediný človek, ktorý mohol film režírovať, pretože on žil v tom svete, vyrástol s týmito ľuďmi. Rozumie každému detailu, každej nuanse. Presne to hľadáte u režiséra.“*

Ďalším krokom bolo oslovenie štúdia, ktoré by finančne podporilo víziu tvorcov o nakrútení celovečerného filmu. Nebol to jednoduchý proces, pretože sa stretávali s rovnakým odmietnutím ako autorka knihy Kathryn Stockettová pri hľadaní vydavateľa. Napokon zakotvili v DreamWorks Pictures, čo podľa Columbusových slov všetkých nakoplo. Sám zakladateľ štúdia **Steven Spielberg** sa vložil do veci a súhlasil s tým, že Tate môže svoju víziu poslať na plátna kín.

Green dodáva. *„DreamWorks sa dostali do hry, čo bolo úžasné. Starali sa o filmárov a nechceli, aby museli urobiť akýkoľvek kompromis. Režisér mal úplnú slobodu pri rozprávaní príbehu.“*

Obsadenie Farby citov

Jednou z najväčších zodpovedností pri uvádzaní literárnych postáv do života bolo splniť očakávania čitateľov. Každý, kto mal rád knihu, si obľúbil jej postavy a tvorcovia cítili veľký záväzok k čitateľom oživiť postavy autenticky. No zároveň zaujať aj divákov, ktorí knihu nikdy nečítali a uviesť ich do sveta Farby citov.

Hľadali preto hercov, ktorí by sa premenili na skutočné postavy z knihy. *„Keď sme obsadzovali hercov, díval som sa, ako rozprávajú, ako sa pohybujú... a tieto herečky mali tak dobrú reč tela, že by som prisahal, že žili v Jacksone. Táto regionálna autenticita bo, a veľmi dôležitá,“* vysvetľuje režisér Tate.

Producent Michael Barnathan súhlasne dodáva, *„Tate nechcel hollywoodizovanú verziu juhu. Chcel, aby bola cítiť autenticita. To bolo jeho kritérium pre výber herečiek.“*

Postava Aibileen, v mnohých ohľadoch srdce i duša Farby citov, je zrejme aj najkomplexnejšia a najkonfliktnejšia zo všetkých žien v príbehu. Preto ju musela stvárniť skúsená herečka a voľba padla na Violu Davisovú, ktorá má za sebou jednu nomináciu na Oscara (**Pochybnosti**) a dve ceny Tony, čo je divadelné ocenenie udeľované za výkony na jednej z najprestížnejších divadelných scén sveta – Broadway.

„Veľmi jemne zdôrazňuje silu postavy, čo ju robí perfektnou Aibileen. Ale neboli sme si istí, či ju získame, pretože bola viazaná k úlohe vo Fences na Broadway, za ktorú dostala cenu Tony. No načasovanie bolo na našej strane,“ hovorí producent Brunson Green.

„Cítila som, že to je film, v ktorom som nemala len šancu vytvoriť zaujímavú a komplikovanú postavu, ale zároveň byť aj v niečom, ktorý vykresľuje časť naše histórie, o ktorej máme tendenciu mlčať,“ hovorí Viola Davis. V snímke stvárnila postavu Aibileen, slúžky, ktorá súhlasí s tým, že mladej spisovateľke Eugénii „Skeeter“ Phelanovej vyrozpráva svoj bolestný a potenciálne poburujúci životný príbeh.

„Vidím Aibileen ako váhavú hrdinku,“ pokračuje Davisová. *„Ide skrátka ďalej po tom, čo jej syn zomrie, snaží sa byť neviditeľná. Až do doby, než sa objaví Skeeter.“*

Emma Stonová (**Zombieland, The Amazing Spider-Man**) bola favoritka na stvárnienie Eugénie „Skeeter“ Phelanovej hlavne vďaka jej pamätným bezbranným úlohám v niekoľkých komédiách. Tu stvárňuje mladú ženu, ktorá po návrate domov žije s rodičmi, neplánuje sa vydať a zúfalo túži po kariére spisovateľky.

Producent **Chris Columbus** jej postavu popisuje ako niekoho, kto síce pochádza z konzervatívneho mestečka, ale dokáže sa od neho odpútať, ísť ďalej a urobiť kariéru. *„Vo svojom živote bojuje s dvomi vecami: so svojou rodinou a s tým, aby ju jej mesto akceptovalo. Emma privádza postavu Skeeter k životu, má skutočne silný zmysel naturálnosti a cit pre to, čo je pre jej postavu správne.“*

Samotná Emma ju popisuje ako čiastočne stratenú existenciu. *„Je to niekto, kto nikdy nerebeloval, vždy sa prispôsobila zákonom jej spoločnosti, rodiny či priateľov. Ale keď ide o písanie, s pribúdajúcim časom a rozvojom príbehu začína rozumieť tomu, že jej spôsob zmýšľania je progresívnejší než ľudí z mesta. Istým spôsobom je to príbeh jej dospievania.“*

Ďalšou náročnou úlohou pri obsadzovaní, i keď z iného uhla pohľadu, bol výber herečky pre postavu Hilly Holbrookovej. *„Hilly je ten druh zápornej postavy, ktorá nemá ani potuchy o tom, že robí niečo zle,“* hovorí Brunson Green.

Chris Columbus mu dáva za pravdu. *„Vždy som si myslel, že obsadenie Hilly je možno jedno z najdôležitejších vo filme. Keď som čítal knihu a scenár, veľmi mi pripomínala Louise Fletscherovú ako sestru Ratchedovú v Prelete nad kukučím hniezdom. Nieкого, kto z celého srdca verí, že to čo robí, je absolútne v poriadku, absolútne morálne. Verí vo svoju vlastnú spravodlivosť.“*

Bryce Dallas Howardová (**Apollo 13, Manderlay**) nie je práve tá prvá, ktorá by vám napadla pri pomyslení na stvárnienie zápornej postavy, ale tvorcovia sa zhodli na tom, že do úlohy Hilly Holbrookovej sadne perfektne.

„Bryce má charizmu, ktorú Hilly potrebuje na vodcovstvo. Má v sebe pozitívnosť, ale dokáže sa zmeniť na tak ľadovo chladnú, až by ste tomu neverili. Je to ako keby viedla nejaký kult,“ hovorí režisér Taylor.

Howardová sa po prvýkrát dostala ku knihe Farba citov cez svoju matku, ktorá si ju prečítala, ale jej pozornosť upútal až Taylorov scenár. *„Najskôr som čítala scenár a pomyslela som si, pane bože, to je skvelé. Hneď som išla na konkurz. A potom som sa vrátila ku knihe,“* hovorí herečka.

„Čo na príbehu považujem za významné, je, že skutočne komplexne popisuje istú dobu,“ pokračuje Howardová. *„Nehaní niekoho, ale radšej odsudzuje spôsoby myslenia, ktoré sú zlé už v jadre. Hrať Hilly bolo pre mňa cestou k pochopeniu jej ignorancie. Skutočne verí tomu, že vie, čo je najlepšie pre jej rodinu, komunitu a zachováva niektoré staré hodnoty. Hilly verí, že jej kruté činy sú ospravedlnené, hoci je to skutočne hlboko zavrádzajúce. Domnievam sa, že publikum uvidí plne vyjadrenú postavu. Nemyslím si, že sa s ňou potrebujú stotožniť a nikdy s ňou nebudú súhlasiť, ale verím, že môžeme tiež vidieť tieto ženy v tej dobe také, aké boli,“* myslí si Howardová.

Viola Davisová dodáva: *„Skutočne fandíme Aibileen a Minny. Všetci chceme poraziť Darth Vadera a je jedno, kto v našom živote predstavuje tú osobu, ktorá je k nám krutá. Ale na konci dňa neviem, nakoľko môžeme Hilly obviňovať. Nemyslím si, že vie o tom, aká je zlá osoba. Aibileen ju nemá rada, ale Hilly jej v podstate pomôže, pretože je dôvodom, prečo Aibileen ide za Skeeter a rozpráva jej o sebe.“*

Mississippi ako ďalšia postava

Dej Farby citov je umiestnený do Mississippi a hoci je príbeh fiktívny, odohráva sa počas jedného z najdôležitejších období v americkej histórii – v meniacich sa časoch šesťdesiatych rokov.

Režisér a scenárista Tate Taylor vedel už od začiatku, že Farba citov sa musí nakrúcať v Mississippi. Chcel zachytiť danú dobu veľmi poctivým a pútavým spôsobom, čo by nebolo možné v ateliéri filmového štúdia.

„Mississippi je postavou samo o sebe. Každý tu má pre neho nejakú výstrednú charakteristiku. Je to zábavné miesto. Len sa pozrite na všetkých tých rozprávačov príbehov, ktorí prišli z juhu. Veľa ich slávy vychádza z toho, že písali o tom, aký je tu život. Nič nevymysleli. Oni komentujú juh. Neexistuje iné podobné miesto,“ myslí si Taylor.

Producenti súhlasili Taylorovou myšlienkou, že Mississippi je jednou z postáv filmu, a hoci je natáčanie v horúčavách južanského leta výzvou, vybrali sa hľadať miesto, ktoré by reprezentovalo juh USA v roku 1963. Skvelé lokácie našli v mestečku Greenwood.

„Tate a ja sme rodáci z Mississippi, takže sme vedeli, že tam dokážeme dosiahnuť kompletne autentický pohľad. Spolu s našim šéfom výpravy Markom Rickerom sme vyrazili na cestu

krížom cez Mississippi a päť dní sme hľadali perfektné miesto. Keď sme konečne dorazili do Greenwoodu, videli sme, že Jackson zo šesťdesiatych rokov zostal nedotknutý. Všetko sedelo. Videli sme domy Skeeter a Hilly, opustený tanečný sál, v ktorom môžeme usporiadať dobročinnú akciu,“ hovorí producent Green.

Jeho kolega Michael Barnathan dodáva: *„Greenwood je zaujímavé miesto. Je to ako kráčať späť v čase. Ovplyvnil film ohromným spôsobom a nemyslím si, že by sme mohli urobiť tú istú snímku, ak by sme natáčali niekde inde.“*

Šéf výpravy Mark Ricker v Greenwoode hľadal exteriéry pre domy jednotlivých postáv, a potom vytvoril interiéry v štýle šesťdesiatych rokov. Zároveň sa snažil, aby presne sedeli k jednotlivým charakterom a ich životným štýlom.

„Je to práca pre mňa a moje oddelenie, aby sme sa stali expertmi na rok 1963 v Mississippi. Keď chcete vytvoriť dobový film o tak špecifickom mieste a byť tam s ľuďmi, ktorí tu žijú, musíte jesť ich jedlo, ísť do ich domov, ktoré sú historicky presné, čo obohacuje výpravu filmu.“

Mississippi sa príliš nepodobá na susedný štát Louisiana, architektúra sa zmení hneď po prechode cez rieku Mississippi. *„Môžete sa tu prevážať po okolí a vidieť polia s bavlnou, ale sú to len polia s bavlnou. Skutočný rozdiel, ktorý som si všimol, spočíva v domoch. V Louisiane nenájdete mississippijské domy, sú skrátka odlišné,“* myslí si Ricker.

„Mississippi je ďalšia z postáv,“ hovorí Viola Davisová. *„Cítite ducha minulosti, duchov všetkých ľudí, ktorí zomreli s nezrealizovanými nádejami a snami. Cítite to v každom vlákne, v horúčave, v domoch a tvárach ľudí, ktorí tu žijú. Vašu postavu to informuje spôsobom, aký by nikdy nebol možný, ak by sme nakrúcali v Los Angeles. Dúfam, že si to ľudia všimnú, keď uvidia film.“*

„Juh je deprimujúce, komplikované, prekrásne, tragické a milujúce miesto v jednom balíku. A to, že sme tam boli v skupine, ako keby sme boli v letnom tábore, sa skutočne prenieslo do hereckých výkonov a do filmu,“ dodáva režisér Tate Taylor.

Vytváranie vzhľadu Farby citov

Bolo dôležité, aby Tata Taylorová neobklopovali len herečky, ktoré zapadali do jeho vízie, ale aj skutočne talentovaný štáb potrebný na vytvorenie autenticity. Producent Chris Columbus priviedol zo svojho predchádzajúceho filmu **Percy Jackson: Zloděj blesku** (2010) kameramana **Stephena Goldblatta (Na dotyk, Anjeli v Amerike)**. Výpravu mal na starosti už spomínaný Mark Ricker a o kostýmy sa starala **Sharen Davisová**, ktorá má nomináciu na Oscara za prácu na muzikáli **Dreamgirls** (2006).

„Mark Ricker pochádza z juhu, takže bol perfektnou voľbou,“ hovorí režisér Taylor. *„A so Stephenom Goldblattom odvedli kus skvelej práce na filme Julie & Julia, v ktorom zmenili Brooklyn na Paríž päťdesiatych rokov.“*

„Pretože Skeeter je tak odlišná od Hilly a Hilly je tak odlišná od Aibileen a všetky sú odlišné od Elizabeth, vidíte to všetko na scéne. To je spôsob, ktorým sme podporovali postavy, detaily. Detaily, okrem klasických elementov nábytku a závesov, sú predchnuté dobovými prvkami od roku 1963 až do

predchádzajúcej dekády. Bral som to vážne, pretože máme zodpovednosť voči čitateľom knihy, aby to všetko sedelo,“ vysvetľuje Ricker.

„Nemám rád dobový film zahalený do kliše romantizmu. Je nezmyselné domnievať sa, že ľudia nežili naplno pred tridsiatimi alebo štyridsiatimi rokmi. Boli to Kennedyho roky a všetko je svetlé a farebné, ale ja som nechcel ísť touto cestou. Išli sme do nasýtených farieb. Bola to doba, kedy farba bola plná života a vypovedala niečo o Amerike,“ dodáva kameraman Goldblatt.

Podobne k práci pristupovala aj kostýmová výtvarníčka Sharen Davisová. „Nechcela som, aby kostýmy niekde vyskočili, alebo aby niekto povedal ‘Ó, to sú ale pekné šaty’. Chcela som, aby ste verili, že toto je Hilly, toto je Skeeter. Pre mňa je dôležité, aby oblečenie hralo s postavou, a nie aby oblečenie hralo postavu.“

„Sharen postavy skutočne oživila. Takto sa ľudia obliekali a chodili v Mississippi v tej dobe,“ súhlasí Taylor.

Šéf rekvizít **Chris Ubick** do toho všetkého vnášal detaily, ako napríklad dobové jedlo a spôsob jeho prípravy, na ktorom spolupracoval s niekoľkými uznávanými kuchármi a autormi kníh o varení, napríklad s **Marthou Foosovou** alebo **Lee Ann Flemingovou**, ktorá je dokonca šéfkuchárkou v miestnej reštaurácii. Tak vznikli historicky verné šaláty, diabolské vajíčka alebo karamelové koláče.

Nemenej veľkou výzvou bol aj kontrast stravovacích návykov herečiek s tým, čo im predpisovali ich úlohy. Vegánka Jessica Chastainová mala zjesť grilované kurča a Bryce Dallas Howardová, ktorá neje múku a cukor, zase čokoládový koláč.

„Martha Foosová vzala sójové párky, nastokla ich na paličku, omotala plátkami vegánskej morky, obalila vo vegánskej múke a mandľovom mlieku a osmažila rastlinnom oleji. Nerozoznali by ste toto vegánske smažené kurča od skutočného,“ vysvetľuje Ubick. O čosi zložitejší bol vznik koláča, pretože ak sa pri jeho výrobe použije cukor, múka a maslo, dostane krásnu hnedú farbu. Ale keď sa to všetko vynechá, už koláč nie je taký pekný. Takže rekvizitári museli odrezať kúsok koláča pre Bryce a vložiť ho do ďalšieho, aby si z neho mohla odkrojiť a jesť. Kameru potom postavili do takeého uhla, že nie je vidno koláč ukrytý v koláči.

Hudba k filmu

Thomas Newman patrí s viac než päťdesiatimi filmami a desiatkou nominácií na Oscara medzi najrešpektovanejších skladateľov súčasnosti. Pracoval napríklad na filmoch **Vykúpenie z väznice Shawshank** (1994) alebo viacerých animovaných filmoch Pixaru ako **Hľadá sa Nemo** (2003) či **Wall-E** (2008). Na filme spolupracoval s oceňovanou speváčkou **Mary J. Blige**, ktorá nahrala aj pieseň k záverečnému titulku. Ku skladbe **The Living Proof** ju inšpirovala pracovná projekcia filmu. „Prehovoriť k takému množstvu žien touto piesňou pre mňa znamená veľa. Chcela som sa podieľať na filme, pretože myslím, že sa potrebujeme viac povzbudiť. Sme tu na to, aby sme rozprávali príbeh,“ hovorí Mary.

Farba citov patrí k najväčším prekvapením letnej filmovej sezóny v USA. Nielen, že má dobré hodnotenia kritikov, ale svojim príbehom a spracovaním zaujala i divákov. Tí z nej spravili trvalku kín

s návštevnosťou, ktorá aj po mesiaci premietania klesala len pozvoľna. Jej americké tržby sú vyššie než napríklad akčného **Green Lantern** a porazila aj **Šmolkov 3D**.

„Dúfam, že Farba citov prinúti ľudí zastaviť sa, uvažovať nad svojou minulosťou a podeliť sa o svoje príbehy o tom, čo niekto pre nich znamenal,“ dodáva režisér Tate Taylor.

Tvorcovia

Tate Taylor - réžia a scenár

Ako herec prešiel seriálmi **Čarodejnice** (od r. 1989) a **Odpočívaj v pokoji** (2001), ale objavil sa aj v novej verzii **Planéty opíc** režiséra **Tima Burtona** z roku 2001. **Farba citov** je v poradí druhý celovečerný film, ktorý režíroval, predchádzala mu len nie príliš známa komédia **Pretty Ugly People** (2008).

Emma Stonová - Eugénia „Skeeter“ Phelanová

Z detskej hviezdičky pomaly vyrástla na herečku hodnú pozornosti. Venuje sa hlavne ľahším žánrom ako boli napríklad snímky **Zombieland** (2009) či chystaný reštart **Spider-Mana** (2012). **Farba citov** je jeden z mála jej výletov do vôd drámy.

Bryce Dallas Howardová - Hilly Holbrooková

Ďalšia z herečiek spojených so Spider-Manom, objavila sa v jeho tretej časti z roku 2007. Bryce naštartovala svoju kariéru snímkou **Apollo 13** (1995) a pokračovala v úspešnom striedaní úloh v komerčných trhákoch (**Terminator Salvation**, **Twilight Saga: Zatmenie**) a náročnejších filmoch (**Manderlay**, **Život po živote**).

Viola Davisová - Aibileen Clarková

Prevažne divadelná herečka, vidieť ju možno hlavne na Broadway, sa objavuje prevažne v drámach a filmoch, ktoré nejdú po povrchu. Zahrála si v snímkach **Traffic – Nadvláda gangov** (2000), **Syriana** (2005) alebo **World Trade Center** (2006).

Sissy Spaceková – Missus Waltersová

Hollywoodska veteránka začala svoju kariéru v roku 1970 a obsadzovaná je dodnes. Počas úctyhodnej kariéry získala šesť nominácií na Oscara a jednu aj na zlatú sošku premenila (**Prvá dáma country music**).